

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1953 r.

Nr A-72

T R E Ś C :

Poz:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

864 — nr 549 z dnia 14 lipca 1953 r. ustalająca wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarowych kolejami	1099
865 — nr 550 z dnia 14 lipca 1953 r. o rozciągnięciu uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1950 r. w sprawie dodatku przemysłowego na niektórych nauczycieli zatrudnionych w szkołach podległych Ministrowi Kolei	1101
866 — nr 551 z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie stałego dodatku do uposażeń dla niektórych pracowników Wyższego Urzędu Górniczego i okręgowych urzędów górniczych, uzasadnionego szczególnymi warunkami pracy	1102

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

867 — nr 533 z dnia 14 lipca 1953 r. o zmianie uchwały nr 54 z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie zasad bankowej kontroli piac w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym	1102
---	------

Z A R Z A D Z E N I A :

868 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 lipca 1953 r. w sprawie określenia opłat za legalizację narzędzi mierniczych oraz za inne czynności urzędów miar	1102
869 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 lipca 1953 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego uprawnień do wydawania przepisów o produkcji lodów konsumpcyjnych	1103
870 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 lipca 1953 r. w sprawie obniżki cen i rozliczeń za prace geodezyjne i kartograficzne w 1953 r.	1103
871 — Ministra Finansów z dnia 9 lipca 1953 r. w sprawie zwolnienia niektórych jednostek budżetowych od obowiązku posiadania w 1953 r. preliminarzy dochodów i preliminarzy wydatków	1103
872 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 lipca 1953 r. w sprawie komisji egzaminacyjnych z materializmu dialektycznego i historycznego dla osób ubiegających się o stopień kandydata nauk	1104
873 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 1953 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Politechnice Warszawskiej	1104
874 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 1953 r. w przedmiocie sprawowanej przez związki zawodowe kontroli społecznej nad działalnością placówek handlu detalicznego i zakładów żywienia zbiorowego podległych Ministerstwu Handlu Wewnętrznego	1105

864

UCHWAŁA Nr 549 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1953 r.

ustalająca wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarowych kolejami.

Na podstawie art. 109 ust. 3 i art. 110 dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Powołane w uchwale artykuły oznaczają artykuły dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7).

§ 2. Ustala się następującą wysokość kar umownych przy przewozie przesyłek towarowych:

1. Za niepodstawienie zamówionego rodzaju wagonu do załadowania według planu pięciodniowego, jeżeli plan ten stanowi równocześnie zamówienie wagonów (art. 106 ust. 1 pkt 1 lit. a) — 10 zł za nie podstawiony wagon.

2. Za niedotrzymanie terminu podstawienia wagonu na ustalony w planie pięciodniowym dzień lub 6-godzinny okres (w kopalniach), jeżeli plan ten stanowi rów-

nocześnie zamówienie wagonów (art. 106 ust. 1 pkt 1 lit. b) — 5 zł od wagonu, niezależnie od czasu opóźnienia.

3. Za podstawienie wagonu w stanie zanieczyszczonym (art. 106 ust. 1 pkt 1 lit. c) — 30 zł od wagonu.

4. Za zwłokę w przygotowaniu przesyłki do odbioru powyżej 4 godzin po upływie terminu przygotowania przesyłki do odbioru i zgłoszenia się odbiorcy (art. 106 ust. 1 pkt 2):

- 1) za przesyłkę wagonową i godzinę:
 - a) od 1 do 4 godzin włącznie — 3 zł,
 - b) od 5 do 24 godzin włącznie — 6 zł,
 - c) powyżej 24 godzin — 12 zł;
- 2) za każde 100 kg przesyłki drobniej i dzień:
 - a) za pierwszy dzień — 0,50 zł,
 - b) za drugi i trzeci dzień po — 1,00 zł,
 - c) za następne dni po — 2,00 zł

5. Za niepodstawienie wagonu do przewozu marszrutowego (art. 106 ust. 2) — 200 zł od pociągu.

6. Za przetrzymanie wagonu na stacji nadania, przeznaczenia i w innych przypadkach przewidzianych w dekrete za każdy wagon i godzinę przetrzymania:

- 1) wagonów o ładowności 50.000 kg i wyżej lub platform z zagłębioną podłogą, podstawionych na żądanie zamawiającego:
 - a) od 1 do 4 godzin włącznie — 10 zł,
 - b) od 5 do 24 godzin włącznie — 20 zł,
 - c) powyżej 24 godzin — 50 zł;
- 2) wagonów kolei obcych oprócz wagonów przetrzymanych pod wyładunkiem przesyłek tranzytowych w portach morskich — 12 zł, chyba że Minister Kolei na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego w przypadku gospodarczo uzasadnionym obniży karę do 3 zł za każdą wagonogodzinę przetrzymania;
- 3) wszelkich innych wagonów:
 - a) od 1 do 4 godzin włącznie — 3 zł,
 - b) od 5 do 24 godzin włącznie — 6 zł,
 - c) powyżej 24 godzin — 12 zł.

7. Za obciążenie kolei obowiązkiem przechowania przesyłek lub poszczególnych sztuk ponad termin ustalony na stacji nadania, przeznaczenia i w innych przypadkach przewidzianych w dekrete (art. 107 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2) — za każde 100 kg i dzień:

- 1) za pierwszy dzień po — 0,60 zł,
- 2) za drugi i trzeci dzień po — 1,20 zł,
- 3) za następne dni po — 2,40 zł.

8. Za obciążenie kolei obowiązkiem przechowania pozostawionych przez odbiorcę na terenach stacyjnych zwierząt żywych i drobiu żywego luzem (art. 107 ust. 2 pkt 2) — za każdą godzinę i sztukę po 0,15 zł.

9. Za odwołanie przez nadawcę zamówionego wagonu (art. 107 ust. 1 pkt 3):

- 1) innego niż określony w pkt 2:
 - a) 5 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło co najmniej na dwa dni przed terminem podstawienia,
 - b) 10 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło w okresie dwóch dni przed terminem podstawienia,
 - c) 20 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło po podstawieniu;
- 2) o ładowności 50.000 kg i większej lub platformy z zagłębioną podłogą:
 - a) 25 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło przed otrzymaniem przez stację nadania zawiadomienia o skierowaniu wagonu do tej stacji,
 - b) 50 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło po otrzymaniu przez stację nadania zawiadomienia o skierowaniu wagonu do tej stacji,
 - c) 100 zł, jeżeli odwołanie nastąpiło po podstawieniu wagonu.

Kar powyższych nie pobiera się, jeżeli odwołanie zamówionego wagonu nastąpiło z powodów wymienionych w art. 109 ust. 1 pkt 1 i 2.

10. Za niewykorzystanie wagonu w granicach technicznej normy ładunkowej (art. 107 ust. 1 pkt 4) — 5 zł od każdej nie doładowanej tonny.

11. Za niewykorzystanie ładowności, nośności lub pojemności wagonu przy załadunku przesyłek, dla których nie ustalono technicznych norm ładunkowych (art. 107 ust. 1 pkt 4) — 20 zł od wagonu.

U w a g a d o u s t. 10 i 11:

A. Minister Kolei może na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego przy przesyłkach eksportow-

wych, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, zwolnić wskutek reklamacji od kar umownych przewidzianych w ust. 10 i 11.

B. Nie pobiera się kar za niewykorzystanie wagonu w granicach technicznej normy ładunkowej oraz za niewykorzystanie ładowności, nośności lub pojemności wagonu przy załadunku przesyłek, dla których nie ustalono technicznych norm ładunkowych (ust. 10 i 11), jeżeli załadowano luzem w porcie morskim ze statku bezpośrednio do wagonu resztę towaru masowego (resztówkę). Zwolnienie od kary stosuje się na podstawie pisemnego oświadczenia nadawcy o załadunku do wagonu takiej reszty towaru.

12. Za niezaladowanie masy towarowej wyrażonej w tonnach ustalonej w miesięcznym planie przewozowym dla towarów (art. 107 ust. 1 pkt 5): żyta i pszenicy z poz. 1 klasyfikacji towarów (kt), mąki żytniej i pszennej z poz. 19 kt, kamieni z poz. 201 kt, tłuczni, sztru z poz. 202 kt, piasku, żwiru, pospółki żwirowo-piaskowej z poz. 207 kt, rudy żelaznej z poz. 241 lit. a) kt, węgla kamiennego z poz. 250 kt, koksu z poz. 252 kt, cementu z poz. 214 kt, nawozów sztucznych z poz. 643 — 646 kt, drewna z poz. 904 i 910 kt, cegły i pustaków z poz. 1116 lit. a) kt — po 3 zł od każdej nie załadowanej tonny. Kary powyższej nie pobiera się:

- a) w przypadku gdy kolej nie podstawiła do załadunku w danym miesiącu planowanej ilości i rodzaju wagonów, po potrąceniu jednakże ilości i rodzaju wagonów przetrzymanych pod naładunkiem i wyładunkiem ponad termin wolny od kary za przetrzymanie wagonu,
- b) od przesyłek zboża nadawanych bezpośrednio do przewozu koleją przez punkty skupu nie posiadające magazynów.

13. Za niezaladowanie ustalonej w planie dla przewozu w pociągu marszrutowym masy towarowej (art. 107 ust. 1 pkt 6) — po 200 zł od pociągu.

14. Za nieoczyszczenie terenu, na którym odbywało się ładowanie lub wyładowanie (art. 107 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 pkt 4) — 10 zł od wagonu.

15. Za niezgodne z rzeczywistością, niecisłe lub niedostateczne oznaczenie przedmiotów wyłączonych od przewozu w myśl art. 26 pkt 4 lub wymienionych w przepisach o przedmiotach przyjmowanych do przewozu warunkowo (Dz. U. z 1939 r. Nr 79, poz. 521), a także za niezachowanie środków ostrożności przewidzianych w tych przepisach (art. 107 ust. 1 pkt 8) za kilogram wagi brutto każdej sztuki, w której znaleziono powyższe przedmioty, po:

- 1) 13,50 zł za przedmioty wyłączone od przewozu na podstawie art. 26 pkt 4;
- 2) 13,50 zł za przedmioty wymienione w klasach I i II przepisów o przedmiotach przyjmowanych do przewozu warunkowo;
- 3) 9,00 zł za przedmioty wymienione w klasach III, IV i V przepisów o przedmiotach przyjmowanych do przewozu warunkowo;
- 4) 1,80 zł za przedmioty wymienione w klasie IV przepisów o przedmiotach przyjmowanych do przewozu warunkowo.

16. Za wskazanie w liście przewozowym wagi niezgodnej z rzeczywistością, w związku z czym kolej nie sprawdzając tej wagi przyjęła do przewozu wagon przeciążony (art. 107 ust. 1 pkt 8) — równowartość sześciokrotnego przewoźnego za nadwyżkę wagi ponad nośność

zaokrągloną do 100 kg wzwyż za odległość taryfową od stacji nadania do stacji przeznaczenia; przy towarach różnie taryfowanych podstawę stanowi taryfa dla towaru najdrożej taryfowanego.

17. Za podanie w dokumencie przewozowym przy przesyłkach, które załadował nadawca, wagi niższej niż rzeczywista lub ilości sztuk mniejszej niż rzeczywista (art. 107 ust. 1 pkt 8) — równowartość podwójnej różnicy pomiędzy przewoźnem za podaną wagę lub ilość sztuk a przewoźnem za stwierdzoną wagę lub ilość sztuk, za odległość taryfową od stacji nadania do stacji przeznaczenia; karę tę stosuje się także w razie podania niższej wagi poszczególnych sztuk lub części przesyłki.

18. Za zamieszczenie w liście przewozowym wskazań i oświadczeń niezgodnych z rzeczywistością, nieścisłych lub niedostatecznych, oprócz wymienionych w ust. 15 — 17, które mogą spowodować zastosowanie niższej opłaty (art. 107 ust. 1 pkt 8) — równowartość podwójnej różnicy pomiędzy przewoźnem, jakie pobrano by przy zamieszczonych wskazaniach i oświadczeniach, a przewoźnem, jakie należałoby pobrać, gdyby te oświadczenia i wskazania były zgodne z rzeczywistością.

19. Nie pobiera się kar przewidzianych w ust. 15, 16, 17 i 18 w przypadkach:

- 1) podania wagi przesyłki niezgodnej z rzeczywistością lub w przypadku przeciążenia wagonu, jeżeli kolej obowiązująca była zważyć przesyłkę stosownie do obowiązujących przepisów;
- 2) zwiększenia się wagi przesyłki w czasie przewozu, także w przypadku przeciążenia wagonu, jeżeli nadawca udowodni, że zwiększenie się wagi lub przeciążenie wagonu powstało wskutek wpływów atmosferycznych;
- 3) podania wagi niezgodnej z rzeczywistością (bez przeciążenia wagonu), jeżeli różnica między wagą wskazaną w liście przewozowym a wagą stwierdzoną nie przewyższa 2% wagi wskazanej.

20. Za przekroczenie terminu ustalonego dla załatwienia formalności wymaganych przez przepisy (art. 107 ust. 1 pkt 9) — po zł 5 za każdą przesyłkę i godzinę zwłoki w załatwieniu.

21. Za naruszenie przepisów o zakazie nowego nadania (art. 107 ust. 1 pkt 10) — 200 zł od wagonu. Kary

tej nie pobiera się w następujących przypadkach gospodarczo uzasadnionych:

- 1) wprowadzenia przez kolej specjalnych warunków przewozu na podstawie art. 9;
- 2) przekroczenia przez kolej terminu dostawy;
- 3) przy przesyłkach przewożonych w imporcie i eksporcie, określonych przez Ministra Kolei w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego;
- 4) przy przesyłkach w eksporcie lub tranzycie, jeżeli ponowne nadanie dotyczy komunikacji między stacjami portowymi, położonymi na obszarze tego samego portu morskiego, a także między stacjami portowymi Gdańska oraz Gdyni i jeżeli zostało ono dokonane w terminie przepisany dla odbioru przesyłek;
- 5) przy przewozie próżnych lub ładownych wagonów wynajętych lub nie należących do kolei;
- 6) uszkodzenia zakładu, które powoduje wstrzymanie produkcji, albo uszkodzenia bocznicy, uniemożliwiającego odbiór przesyłki, jeżeli wypadki te powstały bez winy zakładu lub posiadacza bocznicy, a zaistniały nie wcześniej niż na 48 godzin przed nadejściem przesyłki i zostały stwierdzone oświadczeniem na piśmie kierownictwa zakładu i rady zakładowej;
- 7) uszkodzenia lub zepsucia się przesyłki w drodze bez winy osoby uprawnionej;
- 8) zarazy, padnięcia poszczególnych sztuk itp. przy przewozie zwierząt żywych, jeżeli konieczność nowego nadania została stwierdzona przez organy sanitarne, a nie zachodzi wina osoby uprawnionej.

22. Za spowodowanie zmiany stacji przeznaczenia przesyłki (art. 107 ust. 1 pkt 11) — 200 zł od przesyłki wagonowej i 60 zł od przesyłki drobnej.

23. Za zwrócenie wagonu w stanie nienależytej czystości lub z nie pozakładanymi częściami (art. 107 ust. 2 pkt 4) — 30 zł. Kary tej nie pobiera się, jeżeli wagon podlega myciu lub odkażeniu.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

865

UCHWAŁA Nr 550 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1953 r.

o rozciągnięciu uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1950 r. w sprawie dodatku przemysłowego na niektórych nauczycieli zatrudnionych w szkołach podległych Ministrowi Kolei.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie dodatku przemysłowego dla niektórych nauczycieli, zatrudnionych w szkołach podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (Monitor Polski Nr A-66, poz. 861), rozciąga się na nauczycieli zatrudnionych w szkołach podległych Ministrowi Kolei.

§ 2. Upoważnienie Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, przewidziane w ust. II i III uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r., wykonuje w odniesieniu do nauczycieli objętych § 1 Minister Kolei.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut